

EL QUI TORNARÀ

per GABRIEL M. GARRONE

El Crist tornarà a assenyalar la fi dels temps. Tornarà per posar-ho tot en mans del seu Pare.

Ja sabem el sentit d'aquesta hora decisiva. A l'entorn d'EI es farà la divisió de la humanitat. EI és el centre d'aquest univers de la creació i de la redempció. És el signe de contradicció. Segons que s'hagi acceptat o no d'estimar-lo per damunt de tot, serà posat a la dreta o a l'esquerra, fill del Regne o fill de la perdició.

Crist és el que indicarà l'arribada d'aquest moment en què el món present cederà el lloc a la terra i als cels nous. Als ulls de la fe EI ha de romandre dret sobre l'horitzó, i en el nostre interior s'ha d'haver preparat el lloc per a Aquell que un dia es manifestarà en nosaltres, assenyalant per la seva presència i la seva vinguda l'hora en què el temps s'acaba, en què la història desemboca a l'eternitat. El Crist tornarà a coronar així el temps. La seva figura, a l'hora del retorn, serà, doncs, la d'un jutge, perquè cadascú rebrà segons les seves obres. Però el judici l'encàrrec del qual ha rebut el Crist del seu Pare és, abans que tot, un judici de salvació. La justícia de què està encarregat Crist no és altra cosa que la fidelitat de Déu a la seva promesa, a la seva fidelitat i a la seva generositat.

La presència de Jesucrist a l'hora del seu retorn no farà altra cosa que dissipar les il·lusions. Es dissiparan els falsos valors i quedaran embolcallats amb fum, consumits en el foc i en la llum: com ho expressa sant Pau, tot allò que és palla i llenya desapareixerà; només restaran l'or i la caritat. No n'hi haurà prou amb la *bona voluntat*. Caldrà haver vessat a mans plenes l'amor i l'hospitalitat.

El Crist de la Parusia és un jutge. Tot home ha d'acceptar aquesta veritat. Però roman l'Evangeli, segons el qual Crist no ha vingut per condemnar, sinó per salvar. Una ànima generosa espera aquest jutge no amb un temor servil, o amb inquietud, sinó amb el goig d'un cor que posseirà el que cerca a través de les coses.

Crist vindrà a omplir l'ànima dels seus de la mateixa manera que al matí la llum pren possessió d'una habitació oberta i lliure. Ocuparà tots els racons. Farà brillar tot allò que n'és capaç. Donarà a cada cosa el seu color i la seva esplendor pròpia; «com un estel difereix d'un altre en claredat», cada ésser brillarà amb la llum del Crist, cada detall d'una ànima i d'una vida resplendiran amb aquesta llum sempre única i singular en cadascú. En aquesta llum s'alegrarà el cor dels elegits com un reflex incomparable de l'únic estel del matí.

La vinguda del Crist serà com el contacte del sol per als ulls que s'obren per primera vegada.

L'única manera de mesurar el preu de cada moment, de cada cosa, és conservar en un mateix, intensament present, el pensament del retorn de Crist. Tot allò que en nosaltres serà sublimat per aquesta esperança romandrà per a l'eternitat. L'esperem? És la pregunta que ens jutja i que ens jutjarà.